

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נג:

עין משפט
גב מצוה

מסורת הש"ס

(א) ויטווין קב: ויטווין...
 (ב) ויטווין קב: ויטווין...
 (ג) ויטווין קב: ויטווין...
 (ד) ויטווין קב: ויטווין...
 (ה) ויטווין קב: ויטווין...
 (ו) ויטווין קב: ויטווין...
 (ז) ויטווין קב: ויטווין...
 (ח) ויטווין קב: ויטווין...
 (ט) ויטווין קב: ויטווין...
 (י) ויטווין קב: ויטווין...
 (יא) ויטווין קב: ויטווין...
 (יב) ויטווין קב: ויטווין...
 (יג) ויטווין קב: ויטווין...
 (יד) ויטווין קב: ויטווין...
 (טו) ויטווין קב: ויטווין...
 (טז) ויטווין קב: ויטווין...
 (יז) ויטווין קב: ויטווין...
 (יח) ויטווין קב: ויטווין...
 (יט) ויטווין קב: ויטווין...
 (כ) ויטווין קב: ויטווין...

אחדרי דכשס נעמתי ממונו כן הוא נענת מהס ואין לחוש:
שרקפא. סל מלא עופות שנכנס הין בנייה: **אטריה דשמואל**
 סוס. ולא אורח ארעא לאורוי קמיה בחמיה דבבר שהן שוין בו אכל
 אי הו פליגי ביה לא היה משדר לכו קמיה להפסיד ממונו ישראל דכל
 מקוס שיש נדנדו חטא אין חולקין
 כנוד לרצ כן נעמתי. וליג דה"ג אלא
 אטריה דשמואל הוה ומהכא לא
 תפשוט דהדר ציה רב דלא אורח
 ארעא למישרי בחמיה מלחא דליהו
 אפר והכי אמרינן בעירובין (דף נז.)
 ורב אי ס"ל דלסקו לימח ליה אטריה
 דשמואל הוה: **לישנינהו הכי**. ישיבס
 לגבר כמות שסה: **מערקן וסלקן**.
 וליגין אותן ישיבס וימכרו לישראל:
 ולשנינהו י"ג חוש. כהן ספק טרפה
 כדלקמן בפירקין (דף נח.) **לידי**
סקלה. אידי דהוה בהו טובא לא
 מצי לאדחורי בהו ואמי למיכל מד
 מיניהו: **אפו**. עובדי כוכביס והדרי
 ומוצני לה לישראל: **לפרסומי מילחא**.
 (א) ובי אול לנהרא אושטא מילחא
 טפי. ולפי שעפוט דקיס היו ומרוכיס
 היו לא יכול לנדוק ולהסין צבדיקה
 מפני הטורח שמה יעשה צלחת מהן
 אי נמי אידי זכריה וזכריה דגן לא
 מאדים בשר ילא מיכר דובר זה נראה
 י: **ממסמס**. מלוכלך: **דרוסה**
שאמרו. כגון ספק דרוסה ארי או
 שרחה עדרסה ואין מקוס הדריסה
 ניכר ממחון: **לריס** **לדוק**. גבה
 וכריסה וידיה וכל שכנגדי בני מעיסי
 ואס האדיס שס בשר שנקוטרו"א
 וזה האדיס וערפה שסופו לשרוף עד
 שינקב את בני מעיסי ואס לא האדיס
 בשר שס אין לרף לדוק במקוס אחר
 שאין דרוסה אלא כנגד בני מעיסי
 ללא מיטרפא צמקוס אחר: **יש**
דרוסה לפסיון. אס דרסה כנגדס
 מי הו טרפה מי אמרינן קשין הן אכל
 דרוסה וכסה או לא: **כנגד ביש החלה**
 כולו. לאפוקי עובי הולאז או הירכיס:
סימניס שנדללו. אידי דא"ר זירא
 בהן תרמי דלעיל ככר פירשה פלוגי
 קמסדר ואול לכל הין דלמח כהו ר'
 זירא הכי: **נדללו**. נעקרו צמקומת
 הרכה: **הממסמס מהו**. כגון דרסה
 צירך שלא כנגד החלה וכלשו
 (ב) שניקב הכשר לאחר זמן מהו:
כנגד בני מעיסי. אפילו בהדרימה:
נמסמס הכשר. צמקוס אחר: **רואין**
אוסו כאלו אינו. ואס יש בו טרפות
 צניטל כולו כגון צומת הגידין טרפה
 דהאי נמי כנטיול דמי: **גורדו**. אס
 היה צל לרפאותו גורדו ומשליכו
 עד הכשר המי: **גורדו**. גדל"ס:
תלחה. מתפרקת ונפלין ממנה
 חמיטות חמיטות: **מדרב הונא בריה**
דרב יהושע. דלמח כל שרופא
 גורדו קרוי הממסמס וכאלו אינו
 והוא לה ריחה שחסרה: **בקון עד**
שניקב לחלה. אכל הגיע לחלה יש
 לחוש שמה ניקבו הדקין וצבדיקה
 אי אפשר מפני שאין נקב דק
 ניכר הן: **בסימנין**. דרסה
 בסימנין: **עד שיאדימו הן עלמן**.
 אכל משוס האדמת בשר שכנגד לא

שרקפא. קן של עופות ודוכו קן לה (מהלס פד) ממרגמין
 שירקפא וצקונטרס פירש סל מלא עופות: **ארי** בהו
 זירי תרצה. והא דלמח לקמן בפירקין (דף נח.) גבי צילי ספק טרפה
 שילחא קמא משהיין לה אי הדרא טענה שריא ולא חיישין לתקלה
 וי"ל דהא אמר פ"ק דפקחים (דף כ.)
 דמקלה עמטה תנאי היא ועוד התם
 אי סופה לטעון ממחרת לטעון ועוד
 דלמאי דמסיק הכא דלפרסומי מילחא
 עביד הכי ניחא: **ספק שונרא ספק**
קניא אימרו קניא. לעיל בפ"ג (דף
 כח. ד"ה אחא) פירשתי ואל"ה צבדיס
 התערובת (ונחסי דף עז.) אמרינן גבי
 נתערבה בטרפה האי טרפה ה"ד אי
 ידע ליה נישקליה ואי דלא ידע ליה
 מהיכן ידע א"ר ינאי דלעירב נקובת
 הקון בדרוסת האזכ ור"ל אמר דלעירב
 בנפולה ורבי ירמיה אמר דלעירב
 בולד טרפה ורבי אלעזר היא ומפרכ
 דכולשו כר' ינאי לא אמרי בין נקובת
 הקון לדרוסת האזכ מידע ידע האי
 משך והאי עגיל וא"כ אפשר לגבר
 כאן אי שונרא אי קניא וי"ל דדוקא
 התם מן האזכ ולמעלה אכל בשונרא
 לא ידע ואס חלמח א"כ לשיני התם
 דלעירוב נקובת הקון בדרוסת מחול
 ובגדייס ועלאוס וי"ל דינחא ליה
 לאוקומי ככל הבהמות והאי דלא משני
 דלעירוב דרוסת הכלב בדרוסת האזכ
 דלמח אפשר לגברי:

גביין הש"ס

גם בתפסמס וכו' עין
 לקמן דף פו ע"א תוס'
 ד"ה נמסמס:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לפרסומי
 מילחא דבי: (ב) ר"ח
 הממסמס וכו' ולחוש
 שניקב הכשר:

לעזי רש"י

שנקטרו"א
 [שנקטרו"א] וכו' דס.

מוסף רש"י

סימניס שנדללו.
 נחלוס ככה תקומת
 ושחייבין כלן מעט
 וכלן מעט ויעיד הב"ח.
 בתפסמס הבישר. בשר
 הנשאר לכפוי נקב וקסו
 פו.

קעג א טושי"פ י"ד סימן
 ט טשי"פ כ:
 קער ב [ומ"י פ"א
 מהלכות שטעיה
 הלכה ג] טושי"פ ס"ט
 פ"א:
 קעג ג מ"י פ"ה מהלכות
 שטעיה ה"י ג
 טושי"פ ס"ט פ"ג י"ג [ויסמן]
 ג טשי"פ ח:
 קער ד מ"י פ"ה מהל'
 שטעיה הלכה סמג
 עשין ט טושי"פ י"ד ס"י
 ט טשי"פ טו [ויסמן ס"י
 ע"ף ה]:
 קעג ז מ"י פ"ה מהל'
 שטעיה ה"י ג
 טושי"פ י"ד ס"י ל' טשי"
 י:
 ח [טושי"פ י"ד ס"י ט'
 ספ"ר א [ויסמן מ טשי"פ ג]:
 קעג ט מ"י פ"ה מהל'
 שטעיה ה"י סמג
 עשין ט טושי"פ י"ד ס"י
 ט טשי"פ טז:

שיטה מקובצת

(א) הכי הוה מוכחי לה יחבא
 פ"ט: (ב) שוה האדיס
 הכשר ויאכא ודאי וירא:

רבנו גרשום

לא על אימור לא על:
 בעוהי קא מבעתי אהרי.
 כלומר לא מיסוס דקא
 דרי: דההוא שירקא
 דספק דרוסת. כלומר
 סל מלא ספק דרוסת:
 ולישהנהו י"ב חוש.
 כלומר ולאחר י"ב חוש
 לישתר: יש דרוסה
 בסימנין או אין דרוסה
 בסימנין: כלומר בהמה
 שדרסה חיה מי צירך
 למידיקה בסימנין: סימנין
 שנדללו. כלומר נדלדלו
 ספקוס: הממסמס מהו.
 כלומר שחמסמס כשר
 בהמה מהו טרפה אי
 לא: נמסמס הכשר רואין
 אורח כאלו אינו. יש אבר
 שבוה"ש אי אבר שאמרו:
 שמונה עד שיאדימו
 סימנין עמסן לא חשבינן
 לה דרוסה:

(א) ר"ל שחומר אף אם נחבר
 כמו החמול והכלית.